

Repere medicale de-a lungul istoriei – 2018 (III)

Farm. pr. Maria-Gabriela Suliman, Ist. Antoaneta Lucasciuc

Societatea Română de Istoria Farmaciei (SRIF)

Societatea Română de Istoria Medicinii (SRIM)

NORODUL DIN BUCUREȘTI PĂTIMEȘTE DIN CAUZA UNUI BĂLTAC...

1803, iulie 19, București (215 ani) – Domnitorul Constantin Ipsilanti dă pitac pentru „astuparea acelui băltac de la Gorgani, plin de putoare nesuferită, din care molipsindu-se aerul se pricinuieste și vătămarea sănătății locuitorilor din preajmă”.

Vedem aici că domnitorul îngrijorat de această stare poruncește „negreșit și fără zăbavă” vel-vornicului Capitalei astuparea cu 15 care de „sfărâmaturi de la zidurile căzute” [1].

UN CURS DE ANATOMIE TOPOGRAFICĂ

1863, aug. 1, Iași (155 ani) – Dr. **Ludovic Russ-senior** (1816-1888) organizatorul Serviciului de chirurgie din Spitalul „Sf. Spiridon” (1848), a predat de la această dată, „14 capitole” din „Cursul de anatomie topografică, chirurgie superioară și operativă, pansamente și instrumente”, în clinica Spiridoniei, pentru studenții Universității Mihăilene, Iași (înființată în 1860) și pentru elevii Școlilor de Chirurgie și Farmacie, înființate la inițiativa dr. Nicolae Negură (1832-1884) [2].

PRIMA PROMOȚIE

1933, iulie 1, București (85 ani) – La Institutul Medico-Militar, sub directoratul col. dr. N. Marinescu, s-a organizat sărbătorirea primei serii de absolvenți după reorganizarea acestuia din 1926 (53 medici umani, 181 medici veterinari și 25 farmaciști) [3].

COMEMORĂRI

UN RENUMIT MEDIC SAS APRECIAT ÎN ȚARA ROMÂNEASCĂ

1888, aug. 6, Craiova – 130 ani de la trecerea în eternitate a medicului sas **Joseph Wilhelm Fabricius** (n. 24 mai 1830, Brașov)

După studii de medicină și chirurgie la Viena și Paris, vine în București la începutul anului 1859; apreciat de C. Davila, care îl numește medic primar al Spitalului Central „Preda” din Craiova; este readus în Capitală (1867) ca șef al Secției de oculistică la Spitalul Colțea și profesor de oftalmologie la Școala Națională de Medicină și Farmacie, director C. Davila; se întoarce în capitala Băniei la cererea craiovenilor care aveau nevoie de un medic ca el,

FIGURA 1. Domnitorul Constantin Ipsilanti (1760-1816)

FIGURA 2. Dr. Ludovic Russ-senior (1816-1888)

FIGURA 3. Theofil Gottlieb Fabini
(1839-1893)

ce întrunea toate calitățile profesionale și umane, fiind numit medic șef al Spitalului „Preda” și medic terapeut al Ospiciului de alienați mintali *Madona Dudu*; între 1877 și 1878 organizează Spitalul de campanie „Independența”, fondat de un grup al doamnelor române și, totodată, primește sarcina de a controla bunul mers al lazaretelor militare pentru îngrijirea dorobanților români; a fost un medic oftalmolog renumit cu peste 3000 de pacienți operați veniți din toată țara și alte continente [4].

1893, sept. 6, București – 125 ani de la decesul farmacistului și medicului **Theofil Gottlieb Fabini** (n. 20 feb. 1839, com. Cincu Mare, comitatul Făgăraș) de naționalitate austriacă Absolvent al Facultăților de medicină și farmacie din München, proprietarul Farmaciei „Apollo” din Oltenița (1863), pe care o va moșteni fiul său, farmacistul Carol Fabini (1878-1967) [5].

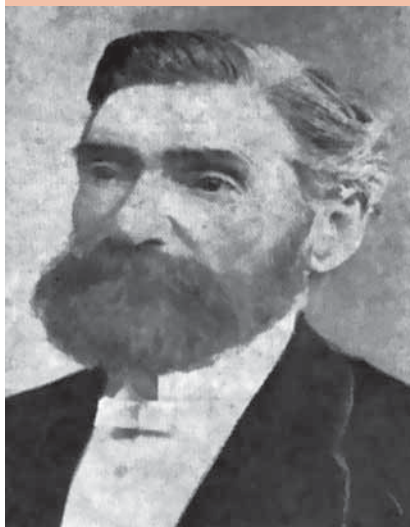

FIGURA 4. Dr. Mihail Mingarelli
(1829-1898)

1898, sept. 22, Turnu Severin – 120 ani de la decesul medicului **Mihail Mingarelli** (n. 1829, iulie 8, Santerno, Ferrara, Italia) La 19 ani a obținut bacalaureatul la universitatea din Bologna (1839), titlul de licențiat al facultății de medicină (1844), diploma de laureat al facultății de medicină (1845) și dreptul de a exercita medicina (1847); numit medic ofițer sanitar pe lângă batalionul izolat din Bagnacavallo (11.11.1847), din 13.03.1849 ales membru al consiliului și magistraturii aceluia oraș; guvernul Pontifical din provincia și orașul Ravenna a atestat (26.07.1855) că a exercitat ca „*doctor fizic*” arta medicală în timpul cât a stat în Bagnacavallo; a venit în Moldova și a obținut dreptul de liberă practică (1855); numit medic al orașului Tecuci (17.09.1856), mutat în orașul Ismail (13.05.1857-1.05.1858), medic al districtului Cahul, cu salariul de 8.000 lei anual (30.10.1867); medic primar al județului Fălciu până la pensionare (8.07.1870); în 1871 a plecat pentru puțină vreme în imperiul turcesc, apoi a fost numit medic primar al județului Vaslui (18.12.1872-17.11.1875), a trecut în aceeași calitate în județul Prahova până la 3.03.1878, când a fost transferat în județul Brăila până la 29.04.1882, apoi permutat ca medic al județului Mehedinți până la moarte; a publicat „*Legislațiunea medicală*” (1875, România medicală, p. 74), „*Despre aplicațiunea fotografiei în medicina legală*” (1876, ibidem, p. 20), „*Băile de la Lacul-Sărat*” (1879, Jurnalul Societății științelor medicale din București, p. 353); membru corespondent al Societății de medicină legală din Paris; decorat cu ordinea „*Coroana României*” în grad de Cavaler și „*Apărătorii Independenței*” [6].

FIGURA 5. Dr. Alexandru Popovici
(1836-1903)

PRIMUL MONOGRAF ROMÂN AL STAȚIUNII BĂILE HERCULANE

†**1903, sept. 7, Băile Herculane** – 115 ani de la decesul medicului **Alexandru Popovici** (n. 17.01.1836, Oravița), renumit balneolog Născut într-o familie de țărani, va deveni un medic apreciat atât în Europa, cât și în continentul african, unde se spune că ar fi ajuns farmacistul șef al unui sultan din Egipt (Rev. *Familia* nr. 29/24 iulie 1877, p. 333); după studii de chirurgie și medicină generală la Olmütz (Cehia) și Erhlangen (Germania) finalizate în 1866, se angajează la Băile Herculane, fiind primul medic balneolog român și „*preferatul protipendadei bănățene*”; pleacă la Viena (1872), unde își pregătește teza de doctorat, pe care o va susține în 1875, dar deja era apreciat și solicitat în mai multe state din Europa; tipărește la Pesta, prima monografie în limba română a stațiunii: „*Băile lui Hercule sau*

Scaltele de la Meedia” (1872, tradusă în germană în 1885); este cunoscută și lucrarea originală „*Electrohomeopatia. Medicina și tămăduirea poporului. Sistem Mattei*”, Ed. și Tipografia „*Românul*” – Carol Göbl, Buc., 1884; după cum se știe vizita România în sezonul rece când băile erau închise, ca medic binecunoscut și apreciat: „*ca un om foarte înzestrat, legat și de țara liberă*” (N. Iorga) [7].

UN MEDIC BUCOVINEAN ÎN LUPTA CU TUBERCULOZA

† **1923, iulie, Brașov** – 95 ani de la decesul dr. **Nicu Bacinschi** (n. 1877, Rădăuți) Medic al muncitorilor minieri și forestieri la Iacobeni, Câmpulung-Moldovenesc (1903-1906); în 1906 la Frătăuții Vechi, jud. Rădăuți tuberculoza făcea ravagii în rândul populației și singurele „*remedii*” erau sfaturile igieno-sanitare; el a fost primul și singurul medic din județ care a avut aparat Roentgen propriu și un automobil care îl ajuta să se deplaseze pe distanțe mari; se refugiază în România, la Turnu-Severin, unde este numit medic epidemiolog (1914); în 1917 este considerat „*trădător român*” deoarece părăsise teritoriul austro-ungar; a scris un „*Jurnal*” cuprinzând evenimentele din timpul războiului când în calitate de medic „*ofițer de rezervă*” a îngrijit răniți și bolnavi (1918, Rădăuți); în **1923** se internează la Sanatoriul Dr. Deppner, Brașov, dar boala secolului, „*moartea albă*”, împotriva căreia luptase, îl doboară și în iulie este înhumat în cimitirul românesc din Șcheii Brașovului [8,9].

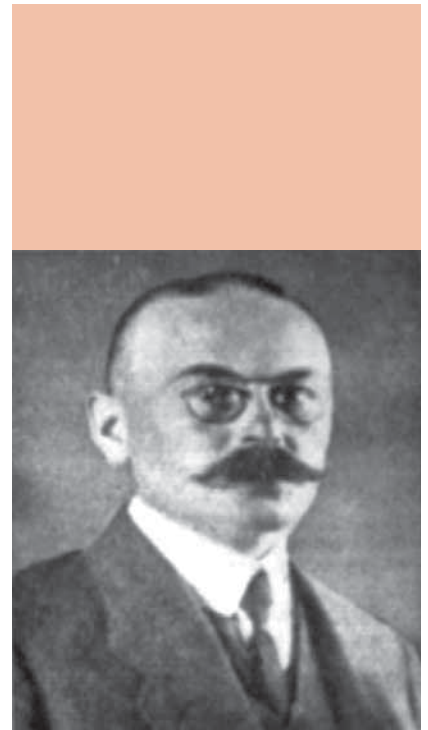

FIGURA 6. Dr. Nicu Bacinschi (1877-1923)

UN MEDIC PION PE TABLA UNIRII BUCOVINEI CU ROMÂNIA

† **1938, iulie 23, Stulpicani, jud. Suceava** – 80 ani de la decesul medicului pediatru **Isidor Bodea** (n. 1866, martie 2, Arad), al cărui nume rămâne legat de Unirea Bucovinei (28 nov. 1918).

Urmează Facultatea de Medicină de la Viena (1895-1901), intern și extern, unde se perfecționează și se specializează la *Kaiser Franz Joseph Kinder Spital*; se înscrie alături de alți tineri români naționaliști în Societatea academică literară „*România Jună*”, având o activitate rodnică, împreună cu viitorul Prof. Dr. balneolog Marius Sturza (președinte) și dr. Alex. Vaida-Voievod (viitorul prim-ministru al României întregite); transferat la Cernăuți (1906) ca medic primar pediatru și din **1908** este director al Spitalului pentru copii; a acordat atenție educației sanitare în rândul elevilor din școlile orașului și în special, al celor din Internatul de băieți patronat de *Societatea pentru Cultura și Literatura Română din Bucovina*; s-a atașat de membrii fruntași ai acestei Societăți, patrioți bucovineni, cărora le-a asigurat chiar propria sa locuință, pentru întâlnirile conspirative din timpul Primului Război Mondial; aici s-au pregătit condițiile și programul Unirii Bucovinei cu România, tot în casa dr. I. Bodea a fost posibilă apariția primului număr al ziarului „*Glasul Bucovinei*” la 22 oct. **1918** (membrii fondatori: Prof. Dr. Octavian Gheorghian, directorul Maternității din Cernăuți, dr. Eudoxiu Procopovici, oftalmolog, directorul Spitalului Central, dr. Nicu Dracea-Dracinschi, inspector general sanitar și poet ș.a.); s-a pensionat în 1932, lăsând în grija dr. Astra Nandriș-Călugăreanu Spitalul de pediatrie din Cernăuți, pe care l-a condus timp de 26 ani; a sfârșit în tragicul accident de avion al companiei poloneze LOT, în cursa Varșovia-Cernăuți-

FIGURA 7. Dr. Isidor Bodea (1866-1938)

FIGURA 8. Prof. Dr. Grigore T. Popa
(1892-1948)

FIGURA 9. Prof. Dr. Constantin I.
Angelescu (1869-1948)

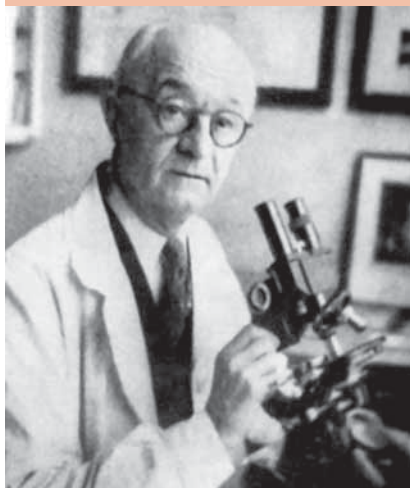

FIGURA 10. Dr. Constantin Levaditi
(1874-1953)

București (23 iulie 1938, Stulpicani), când venea în Capitală la înhumarea Reginei Maria; înmormântat la Cernăuți [10].

UN MARE ANATOMIST (IAȘI-BUCUREȘTI)

†**1948, iulie 18, București** – 70 ani de la moartea academicianului Prof. Dr. **Grigore T. Popa** (n. 1 mai 1892, Șurănești, jud. Vaslui), decan ieșean de nivel european

Strâns legat cu „*mintea, inima și literatura*” de orașul celor 7 coline, unde a urmat Facultatea de medicină; fiind un student eminent a fost remarcat de Prof. Dr. Francisc Rainer, care l-a reținut încă de pe băncile facultății, la Catedra de anatomie; pătruns de spiritul distinsului anatomist, în anul 1920, când acesta se transferă la București, îl urmează; ani de perfecționare în „*știința formei vii*” dar și în specializările de „*biologie morfologică umană*”, oferite de o bursă Rockefeller (1925-1928); se întoarce în țară (1928) și este numit „*profesor șef de disciplină Anatomie și Embriologie la Facultatea de Medicină din Iași*”, director al Institutului de Anatomie, prorector al Universității ieșene (1938-1940), epitrop al Spiridoniei, președinte al *Societății de Medici și Naturaliști*; membru corespondent al Academiei Române și fondator, împreună cu M. Sadoveanu și G. Topârceanu, al prestigioasei reviste „*Însemnări ieșene*” (1936); se întoarce la București (1942) ca succesor al prof. F. Rainer [11].

COMEMORAREA „DR. CĂRĂMIDĂ”

†**1948, sept. 14, București** – 70 ani de la moartea Prof. Dr. **Constantin I. Angelescu** (n. 22 iunie 1869, Craiova)

Din 1901 până la sfârșitul perioadei interbelice, a fost deputat sau senator în toate legislaturile; reformator al școlii românești, fiind ministrul instrucțiunii publice (1922-1928; 1933-1937), de unde și numele de „Dr. Căramidă”. A fost cel dintâi ministru plenipotențiar al României la Washington, din ianuarie 1918, și primul ministru interimar al României (29.12.1933-03.01.1934). A murit în Sanatoriul francez Saint Vincent de Paul, azi Institutul de Endocrinologie C.I. Parhon [12,13].

†**1953, sept. 5, Paris** – 65 ani de la moartea dr. **Constantin Levaditi** (n. 19 iulie 1874, Galați)

A fost unul dintre fondatorii inframicrobiologiei moderne, român naturalizat în Franța, membru corespondent al Academiei Române (1910) și membru de onoare (1926).

A urmat liceul la București, apoi Facultatea de medicină din București; specializarea a făcut-o la Paris, în *Laboratorul de Patologie Generală și Experimentală și Institutul „Pasteur”* și apoi la Frankfurt-pe-Main, în *Institutul de Terapie Experimentală*; a obținut doctoratul în medicină al Facultății din Paris (1902), continuându-și cercetările la *Institutul Pasteur* și la *Institutul „Fournier”*; o valoare deosebită au studiile lui privind eritemele polimorfe, ectodermozele neurotrope, sifilisul, poliomielita, encefalita, vaccinurile și chimioterapia; a introdus bismutul în terapeutică sifilisului și a perfecționat metoda de impregnare cu argint a spirochetelor în secțiuni [14].

PRIORITATE FEMININĂ

†**1973, aug. 10, București** – 45 ani de la moartea **Marii Ropală Cicherschi** (n. 18 dec. 1881, Iași), prima femeie medic legist

A încetat din viață în vârstă de 92 ani în urma unei congestii pulmonare, fiind înmormântată în Cimitirul Bellu, pe piatra funerară este inscripționat „*Maria Ropală Cicherschi – prima femeie medic legist din Europa*” [15].

†**2008, sept. 11, Baia Mare** – 10 ani de la moartea **dr. Liviu Dragomir** (n. 20 iunie 1932, com. Copalnic Mănăștur), absolvent al Facultății de Medicină Generală din Cluj (1959); a lucrat în circumscripția sanitară Băsești (1959-1961); medic la Spitalul regional de Cardiologie din Covasna, Spitalul Orășenesc Târgu Secuiesc (1966-1971); șeful secției de Neurologie din Spitalul Județean Baia Mare (1972-1997) „*având o activitate prodigioasă de peste patru decenii*” [16].

†**2013, aug. 10, București** – 5 ani de la moartea Prof. Dr. docent **Ion Gherman** (n. 19 ian. 1920, Pilipăuți-Dorohoi)

În ampla sa biografie – medic, cercetător și profesor – aflăm o autoritate medicală în specialitatea „*Parazitologie clinică*”, șef de secție în cadrul Centrului de gastroenterologie din Spitalul clinic Fundeni (1960-1990), profesor și șef de catedră (Parazitologie) la Universitatea din Kinshasa – Zair (Africa) și la Universitatea Ecologică București; doctor în științe medicale (1971), doctor docent și medic primar gr. I, cu peste 350 de lucrări științifice publicate sau comunicate, 30 de monografii din specialitatea parazitologie, de primă importanță pentru cercetarea științifică în care acesta a stabilit principii inalienabile de responsabilitate și probitate profesională, de etică și deontologie medicală; membru al Societății Medicilor Scriitori și Publiciști Români (SMSPR) cu o bogată activitate înscrise în ziarele „*România Liberă*”, „*Curentul*”, „*Cotidianul*”, „*Viața Medicală*”, dar și autor de cărți în care a stabilit adevărul istoric legat de golgota românilor din Bucovina, Basarabia și Ținutul Herța: „*Istoria tragică a Bucovinei, a Basarabiei și a Ținutului Herța*” (1993), „*Cronica Ținutului Herța – Pământ dintodeauna românesc*”, Ed. Viața Medicală Românească, București, 1996, „*Cartea albă a unor vechi teritorii românești condamnate la uitare*”, Ed. Cerna, București, 1999 etc.; înmormântat în cimitirul mănăstirii „*Mărța*” [17].

ANIVERSĂRI

1873, sept. 23, Râmnicu-Vâlcea – 145 ani de la nașterea gen. de brigadă dr. **Alexandru Papiu** (†1939)

Fiind student la Facultatea de medicină din București (**1893**) a intrat prin concurs în Institutul medico-militar, unde a fost coleg de promoție cu viitorii savanți, C. Levatidi, Ștefan Nicolau ș.a.; dr. în medicină (**1898**); medic de batalion cl. 2-a la Regimentul 11 Siret; medic de medicină internă în Spitalul Militar Central (1900-1915); șeful serviciului medical în același spital (1915-**1918**); a participat la Campania din Bulgaria (1913) și în Primul Război Mondial (1916-**1918**); medicul șef al Armatei din Transilvania, înaintat în gradul de general (1919); a condus Centrul de instrucție sanitară București, organizând Școlile sanitare militare, care „*au făcut progrese însemnate*” (1924-1932); a scris și editat în colaborare o serie de manuale pentru învățământul medico-militar, „*pe care adesea le tipărește cu sacrificii personale*”; trecut în rezervă (1932, oct.) și distins cu Ordinul Serviciul *credincios* în grad de Comandor [18].

FIGURA 11. Dr. Maria Ropală Cicherschi (1881-1973)

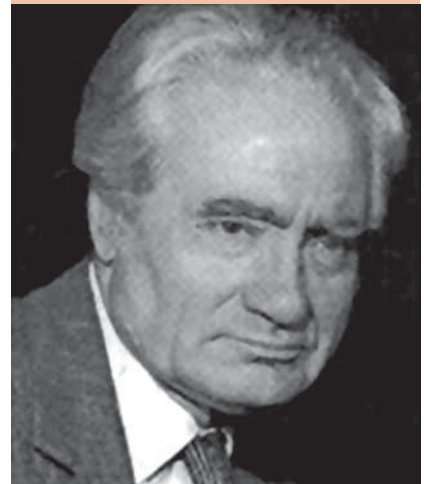

FIGURA 12. Prof. Dr. docent Ion Gherman (1920-2013)

FIGURA 13. Prof. Dr. Mihai Ciucă (1883-1969)

(medalie editată de Asociația Filateliștilor din Botoșani, (1983) cu bustul Dr. M. Ciucă și pe revers, Casa Muzeu Dr. M. Ciucă)

FIGURA 14. Dr. C. Ionescu-Mihăiești (1883-1962)

FIGURA 15. Prof. Dr. Ștefan-Marius Milcu (1903-1997)

FIGURA 16. Prof. Dr. Mina Minovici (1858-1933)

1883, aug. 18, com. Săveni, fostul jud. Dorohoi – 135 ani de la nașterea Prof. Dr. **Mihai Ciucă** (+1969, feb. 20, București)

Unul dintre cei mai recunoscuți experți cu funcții de coordonare, secretar general al Comisiei internaționale de luptă împotriva paludismului a Ligii Națiunilor (1924-1939); a deschis două Centre de impaludare terapeutică la Socola și Berceni; înmormântat în cripta Institutului Cantacuzino alături de mentorul său Ion Cantacuzino și de prof. C. Ionescu-Mihăiești [19].

1883, sept. 12, București – 135 ani de la nașterea dr. **C. Ionescu-Mihăiești** (+1962, apr. 14, București)

După absolvirea Facultății de Medicină din București, a urmat stagii de pregătire în SUA și Marea Britanie (la Institutul Lister din Londra), specializându-se în bacteriologie, virusologie, imunologie; între 1927 și 1929 a studiat și izolat pentru prima oară în țara noastră, la Institutul Cantacuzino, în timpul epidemiei de poliomielită, „o serie de tulpini virale”, folosind primul în virusologie termenul de „sexualitate” în legătură cu fenomenul de exaltare a virusului polio; director al Institutului Cantacuzino, când s-au ridicat două corpuri de clădire și s-a organizat producerea vaccinului antipolio; profesor de bacteriologie mai întâi la Universitatea din Iași și, din 1930, la cea din București; membru fondator al Asociației Române pentru Strângerea Legăturilor cu Uniunea Sovietică (ARLUS); membru titular (1945) al Academiei Române; vicepreședinte al Societății Române de Hematologie, înființată în 1932 de I. Cantacuzino; colecționar de cărți rare și tablouri [20].

1903, aug. 15, Craiova – 115 ani de la nașterea acad. **Ștefan-Marius Milcu** (+1997, dec. 1, București)

A fost comemorat în cadrul SRIM, Filiala București, *Seminar Gomoiu-Samaritan-Vătămanu*, luni, 30 oct. 2017, ora 13:00 și prin prezentarea cărții „Ștefan Marius Milcu, Însemnări memorialistice”, Cristiana Glavce, Ed. Academiei Române, București, 2006, de către dr. Arety Candide Dinulescu și ist. Antoaneta Lucașciuc.

ANIVERSĂRI-COMEMORĂRI

1858, iulie 30, Brăila – 160 ani de la naștere și 85 ani de la moartea Prof. Dr. **Mina Minovici** (+1933, apr. 25, București)

A terminat clasele primare în orașul natal, apoi patru clase gimnaziale la liceul *Matei Basarab* din București, după care s-a înscris la Școala superioară de farmacie, ca bursier intern, practica de elev a executat-o la Farmacia centrală de la Spitalul Colțea (1874-1877), și-a susținut examenul de asistent în farmacie (**1878**), în continuare efectuând doi ani de practică la Farmacia centrală a Eforiei spitalelor civile București; a obținut licența în farmacie (1881) și în medicină (1885); a fost trimis la Paris cu o bursă de 300 de lei pe lună (mai-oct. 1886) pentru a studia în laboratorul lui Louis Pasteur tratamentul împotriva turbării, împreună cu dr. George Grigorescu; și-a susținut teza de doctorat în medicină la Paris (7 iunie **1888**) intitulată „*Studiul medico-legal despre moartea subită în urma loviturilor primite în abdomen și laringe*”; a publicat un memoriu adresat Ministerului cultelor și instrucțiunii publice pentru îmbunătățirea învățământului farmaceutic (1890). La 20 dec. 1892 în prezența primarului Bucureștiului, Pache

Protopopescu, a inaugurat un institut medico-legal (Morga orașului), al cărui nume va fi schimbat în 1898, devenind Institutul medico-legal, „*primul de acest fel din lume*”; director general al serviciului sanitar (21 oct. 1912 - 5 ian. 1914); director pe viață al Institutului medico-legal din București, care-i poartă numele, „*ca o consacrare a meritelor sale excepționale*”, în baza legii speciale din 1930 [21; 22].

1873, sept. 18, Craiova – 145 ani de la naștere și 70 ani de la moartea dr. **Aurelian Metzulescu (†1948, Craiova)**

După terminarea claselor primare și a Liceului *Carol I* din Craiova (1891) a urmat cursurile Facultății de Medicină din București (1891-1897); doctor în medicină (1897); medic în județul Olt și în Craiova, din 1900; medic primar al Spitalului de boli contagioase (1906-1935), unde a introdus cu succes noi metode de seroterapie în unele boli contagioase; în 1929, spitalul de boli contagioase din Craiova este vizitat de doctorul M.D. Mackensie, expert al Societății Națiunilor, interesat de tratamentul scarlatinei în acest spital; fondator al Spitalului TBC *dr. A. Metzulescu* din Craiova (1935); a creat *Liga temperanței (1938)* și un vast program de sănătate publică și a întemeiat *Societatea numismatică și de arheologie, Societatea foștilor luptători*; a organizat la Craiova, primul Congres Național asupra maladiilor contagioase (1934), onorat de somitățile medicinei românești; a susținut înființarea învățământului superior la Craiova (25 mai 1929); colecționar și pasionat numismat, realizează prin mijloace proprii, Muzeul militar și de istorie din Craiova (1920); a primit premiul *Prof. Dr. V. Babeș* al Academiei Române, pentru lucrarea „*Tratamentul scarlatinei grave prin serul și sânge de convalescent*”; a colaborat la *Arhivele Olteniei*; a scris: „*Câteva considerațiuni asupra holerei din 1913*” (Craiova, 1914); „*Câteva considerațiuni asupra pozițiilor occipitoposterioare*”; „*Câteva considerațiuni asupra scarlatinei și tratamentul ei profilactic prin tinctura iodi*” (apărută până în 1914); „*Harta tuberculozei în Craiova*” (1908); „*Tratamentul mușcăturilor de vipere*” [23].

1883, ian. 30, com. Ucea de Jos, jud. Brașov – 135 ani de la naștere și 50 ani de la moartea dr. **Vasile Cucu (†1968, iulie 18, București)**

Medic militar, apoi medic civil în comuna Comlăuș, jud. Arad; delegat cu credențional – supleant la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, reprezentând comuna Sântana-Arad; inspector sanitar la CFR Arad, apoi medic-șef al municipiului Arad până la pensionare (1921-1938); s-a mutat cu familia la București, unde cei doi copii erau studenți: Viorica (care va deveni conf. dr. farmacist la Facultatea de Farmacie din Cluj) și Bujor (care va fi medic stomatolog); între 1940 și 1942 a urmat cursurile învățământului stomatologic, devenind specialist și a obținut dreptul de liberă practică a stomatologiei, când și-a deschis cabinet particular la domiciliu (1942-1948); distins cu Ordinul *Coroana României* în grad de cavaler (1922) și Crucea *Meritul Sanitar* (1925); înmormântat în Cimitirul Bellu [24].

1923, sept. 20, București – 95 ani de la naștere și 35 ani de la moartea dr. **Alexandru Popescu (†1983, București)**

A absolvit cursurile liceului Aurel Vlaicu din București (1942), apoi Facultatea de Medicină și Institutul medico-militar din București (1948); medic șef la regimentul I cavalerie, apoi medic secundar în laboratorul de bacteriologie din Spitalul Militar Central (SMC) (1950); șef laborator analize

FIGURA 17. Dr. Vasile Cucu (1883-1968)

medicale Policlinica garnizoanei București (1953-1954); șef laborator analize medicale la Centrul medical al aviației (1954-1956); aceeași funcție la CAT (1956-1958), după care este numit șef laborator protecție antibacteriologică la SMC (1958); medic primar bacteriologie, hematologie, cercetător științific principal SMC; șeful secției de microbiologie și igienă din Centrul de cercetări științifice medico-militare (1966-1968); cercetător științific principal și șeful centrului de radiobiologie MFA; șeful centrului de cercetări științifice militare (1969-1983); șeful direcției medicale și inspector general sanitar al armatei; profesor de microbiologie și protecție împotriva armelor biologice la Facultatea de Medicină Militară; a avut numeroase publicații, între care și coautor al manualelor *Probleme de medicină militară* (1965) și *Bacteriologie medicală* (1965); 140 de lucrări științifice comunicate; Doctor în științe medicale (1969); medic emerit (1973); docent (1974); membru corespondent al Academiei de științe medicale; membru în comitetele de conducere a Societăților de patologie infecțioasă și microbiologie, a Societății de hematologie din Viena, a Societății franceze de microbiologie și a altor organisme naționale și internaționale; a scris despre diagnosticul rapid în holeră și morvă, al anticorpilor prin imunofluorescență, comunicând numeroase lucrări științifice cu aplicații practice pentru medicina militară [25].

ZIUA MONDIALĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA HEPATITEI

La **28 iulie** în întreaga lume este marcată ziua mondială de luptă împotriva hepatitei. Prima celebrare a unei zile internaționale privind hepatita a fost sărbătorită de Alianța Mondială pentru Hepatită (WHA) la 19 mai **2008** [26].

BIBLIOGRAFIE

- Brătescu G., J. Brossollet, Inst Pasteur Paris, Dr. I. Serafim despre substratul epidemiologic al Bucureștilor (1815), Rev. de igienă, bacteriologie ș.a. nr. 2, apr.-iunie, 1989, p. 188;
- Dana Baran, Facultatea de Medicină a Universității din Iași, Ed. „Grigore T. Popa” UMF Iași, 2012;
- Diaconescu M., Oameni și fapte din istoria medicinei militare românești, vol. I, Ed. Pro Transilvania București, 2005, p. 73;
- Bologa V., Medicina la Brașov, în Vol. II Contribuțiuni la istoria medicinei din Ardeal, Cluj, 1927, p. 61;
- Lipan V., Dicționar biografic de farmaciști români, Vol. 1, Ed. Farmaceutică, Buc., 2011, p. 288-290;
- Gomoiu V. și farmaciștii Gh. Gomoiu și Maria V. Gomoiu, Repertoriu de medici, farmaciști, veterinari (personalul sanitar) din ținuturile românești, vol. I (înainte de anul 1870), Tip. Presa, Brăila, 1938;
- Bălțeanu D., Herculane – Arc peste timp, Ed. Info Craiova, 2017, vol. 3, p. 123-128;
- Covalciuc D., Mic dicționar de medici români din Bucovina, Ed. Mușatinii, Suceava, 2012, p. 15;
- Antoaneta Lucasciuc, Maria-Gabriela Suliman, Medici militari bucovineni și traseele lor istorice, conferință AMFOR, București, 27 nov. 2015;
- Maria-Gabriela Suliman, Antoaneta Lucasciuc, Medici participanți la Unirea Bucovinei cu România (28 noiembrie 1918), Galenus nr. 123, oct. 2018, p. 61-64;
- Dana Baran, Decani și rectori ai Universității de Medicină și Farmacie din Iași (1879-2016), Ed. „Grigore T. Popa” UMF Iași, 2016, p. 50-51;
- Antoaneta Marinescu Lucasciuc, Maria-Gabriela Suliman, Medici militari diplomați de carieră, AMFOR, 25 martie 2016;
- Georgeta Sinițchi, Medici – personalități complexe ale Ligii culturale „Constantin I. Angelescu”, Revista Medicală Română, vol. LXVIII, nr. 3, an 2017, p. 246-253;
- Wikipedia;
- Dana Baran, Maria Ropală Cicherschi prima femeie medic legist, Ed. „Grigore T. Popa” UMF Iași, 2016, p. 107;
- Marian F., Acei oameni în alb, Ed. Eurotip, Baia Mare, 2013, p. 58-59;
- Antoaneta Lucasciuc, Omagiu la trecerea în eternitate a Prof. Dr. docent Ion Gherman, Rev. Permanențe, Anul XVI, Nr. 8, aug. 2013;
- Diaconescu M., Oameni și fapte din istoria medicinei militare românești, vol. I, Ed. Pro Transilvania București, 2005, p. 164-165;
- Ibidem, p. 223-226;
- Istoria științelor în România-Medicina, sub redacția acad. Șt. M. Milcu, Prof. Dr. B. Duțescu, Ed. Acad. R.S.R., București, 1980;
- Majuru A., Familia Minovici-univers spiritual, Ed. Institutului Cultural Român, 2005;
- Lipan V., Dicționar biografic de farmaciști români, Vol. 2, Ed. Farmaceutică, Buc., 2011, p. 117-122;
- Dicționar al personalităților din Dolj, Repere spirituale românești, Craiova, 1999, p. 206;
- Florea M., Medicii și Marea Unire, Ed. Tipomur, p. 145-148;
- Diaconescu M., Oameni și fapte din istoria medicinei militare românești, vol. I, Ed. Pro Transilvania București, 2005, p. 137-138;
- Viața Medicală nr. 31 din 2 aug. 2013.